

Sagens Omgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Udførselen af fersk Kød.

(Lovforslaget findes i Tillæg IA.)

Sagen fattes under Forhandling.

Formanden: Forinden vi gaa til Forhandlingen, skal jeg gøre opmærksom paa, at Landbrugsministeren er forhindret i at være til Stede paa Grund af Forhandlingerne i Folketinget; men den højtærede Justitsminister har erklæret sig villig til at tage Ordet paa hans Vegne.

Bojsen: Ja, det er kun et lille Punkt, jeg gerne vilde fremdrage ved dette Lovforslag, nemlig Bestemmelsen i 2det Stykke om, at Landbrugsministeren kan ansætte et veterinært Tilsyn ved Slagterierne. For Oplykket tror jeg, det er ordnet saaledes ved de fleste Slagterier, at der er et veterinært Tilsyn; men det er fremkommet paa den Maade, at Kommunen, hvori vedkommende Slagteri ligger, har fordret det, og saa er Slagteriet gaaet ind paa at lønne en Dyrslæge for at føre dette Tilsyn. Dette Tilsyn føres saavel med Slagtingen som med Af-faldet. Nu vilde det se lidt mærkeligt ud, om der skulde være to tilsynshavende Dyrslæger, en for Kommunen og en for Staten. Jeg synes, det vilde være overflødig. Jeg ved ikke, hvorledes dette kunde ordnes, men jeg gaar ud fra, at det vil være overflødig, at man havde to tilsynshavende Dyrslæger.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal i Anledning af denne Bemærkning anføre, at jeg er erig med det ærede Medlem i, at der ikke vilde være Grund til, at der skulde gaa to Dyrslæger ved Siden af hinanden, og Følgen vil altsaa blive, at der kun bliver een, enten det saa bliver det kommunale Tilsyn eller det bliver Statstilsynet, men den Ting vil jo let kunne ordnes mellem Landbrugsministeren og de kommunale Autoriteter, og behøver vel ikke at have noget som helst Udtryk i Loven. Det Lovforslaget gaar ud paa, er jo at bemyndige Landbrugsministeren til at ansætte et Tilsyn. Han vil vel altsaa

ansætte det der, hvor han finder, det vil være hensigtsmæssigt og til Landets Favn, for at faa en Betryggelse med Hensyn til de Væver, der skulle udføres. Hvis der i saa Henseende allerede findes et kommunalt Tilsyn, tvivler jeg ikke om, at Landbrugsministeren og Kommunalbestyrelsen paa vedkommende Sted meget let vilde kunne blive enige, saaledes at Kommunalbestyrelsen indtager sit Tilsyn. Det vil rimeligvis blive Følgen.

Bojsen: Over for den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at hvis det forholdt sig saa, at vi kunde blive fri for det kommunale Tilsyn, skulde det glæde mig; men det tvivler jeg meget om, for i de Byer, hvor man har indført Slagterikontrollen, altsaa har offentlige Slagtehus, vil det vistnok fastholdes, at de tilsynshavende ogsaa skulle føre Tilsyn med Slagterierne. Skulde man virkelig kunne blive fri derved, vil jeg kun sige, at det er en Gavn, der her ved vises Slagterierne, idet Udgifterne til Tilsynet jo efter denne Lov skulle afholdes af Statskassen, medens Slagterierne hidtil selv have maattet afholde de fornødne Udgifter. For saa vidt kan jeg altsaa som en Slags Repræsentant for Slagterierne ikke have noget imod, at vi blive fri for det kommunale Tilsyn, og at Udgifterne gaa over paa Statskassen; men det er kun under den Forudsætning, at vi blive fri for det ene Tilsyn.

Justitsministeren (Rump): Naar jeg repræsenterer Landbrugsministeren, saa er det naturligvis kun i Dag og ikke senere, naar denne Lov skal anvendes praktisk. Jeg kan derfor ikke svare for, hvorledes Landbrugsministeren vil anvende den Myndighed, som her bliver overdraget ham, i de enkelte, specielle Tilfælde. Smidertid er der ingen Grund til at betvivle, at man ikke enten paa den ene eller anden Maade vil faa en betryggende Ordning af Kontrollen.

Stilling: Ja, jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem for 10de Kred (Bojsen) gerne vil være fri for det kommunale Tilsyn, fordi Slagterierne selv skulle betale det; men i alle de Byer, hvor vi have en Kød-kontrol, er dette Tilsyn en meget væsentlig Indtægt for de Dyrslæger, der ere bledne ansatte under denne Forudsætning, og hvis denne Indtægt bliver dem herøvet, vil det meget forøge Byrden for denne Institution, og jeg antager derfor, de paagældende vilde være mindre velvornejede dermed. Til det ærede Medlem, der før antede saa meget